

نقش خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری در شایستگی اجتماعی کودکان

غزل فصیحی^۱، محسن جدیدی^۲، طهمورث آقاجانی^۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی پیش بینی شایستگی اجتماعی کودکان بر اساس متغیرهای خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری بود. روش پژوهش حاضر توصیفی، همبستگی و جامعه آماری متشکل از دانش آموزان پسر کلاس‌های چهارم و پنجم مقطع دبستان مدارس منطقه ۶ تهران به تعداد ۸۱۰ نفر و نمونه تعداد ۲۴۰ نفر بود که به شیوه نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری والدین بامریند، مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز و مقیاس شایستگی اجتماعی توسط کوهن و رسمن و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از روش تحلیل رگرسیون چندمتغیری و نرم‌افزار SPSS-۲۲ استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد رابطه بین شایستگی اجتماعی و خودکارآمدی و سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطه مثبت و معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان دارد و سبک مقتدرانه رابطه منفی و معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان دارد. اما سبک سهل‌گیرانه رابطه معناداری با شایستگی اجتماعی کودکان نداشت.

واژگان کلیدی: شایستگی اجتماعی کودکان، خودکارآمدی اجتماعی، شیوه‌های فرزندپروری

^۱ کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد غرب، تهران، ایران ghazalfasihi2@gmail.com

^۲ دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی شهر قدس، تهران، ایران jadidi.mohsen@gmail.com

^۳ استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی شهر قدس، تهران، ایران t.aghajani2014@gmail.com

مقدمه

خانواده به عنوان مؤثرترین واحد تحلیل اجتماعی در بررسی‌ها و مطالعات آسیب‌شناسی اجتماعی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. خانواده از عوامل اساسی در شکل‌گیری ویژگی‌های شخصیتی افراد است. فرد دعوای و حالات هیجانی خود را از خانواده به ارث می‌برد و ارزش‌ها و ویژگی‌های خانواده را در خود درونی می‌کند و شخصیت و الگوهای رفتاری خود را در رابطه با سایرین شکل می‌دهد. الگوهای ارتباطی در خانواده اصلی مانند چگونگی تعامل بین اعضای خانواده، برای رسیدن به عقاید مشترک و نحوه اتخاذ تصمیمات توسط اعضای خانواده، بر چگونگی برقراری ارتباط فرزندان در روابط آینده و موقعیت‌های دیگر بیرون از خانواده اصلی تأثیر می‌گذارد (قنادی و عبداللهی، ۱۳۹۳). رابطه بین کودکان و والدین و سایر اعضای خانواده را می‌توان به عنوان نظام یا شبکه‌ای دانست که در کنش متقابل با یکدیگر هستند. این نظام بطور مستقیم و غیرمستقیم از طریق سبک‌ها و روش‌های مختلف فرزندپروری در کودکان تأثیر می‌گذارد، اکثر روانشناسان همچون بالبی^۱ (۱۹۶۹)، فروید (۱۹۶۴) و مایز و پتیت^۲ (۱۹۹۷)، صرف نظر از مکتبی که به آن معتقدند، کنش‌های متقابل میان والدین و فرزندان را اساس تحول عاطفی تلقی می‌کنند (خویی نژاد، رجایی و محب‌راد، ۱۳۸۶).

به دلیل آن‌که کودکان از نظر عاطفی نابالغ هستند و در مراحل اولیه رشد اجتماعی و شناختی قرار دارند، سال‌های ابتدایی در رشد سازگاری کودک در سال‌های بعد بسیار مهم است و وجود مشکلات در این سال‌ها زمینه‌سازگاری در آن‌ها را فراهم می‌کند و مشکلات کودکی حتی اگر موقتی و زودگذر باشد احتمالاً در بزرگسالی عواقب جدی خواهد داشت (گرگسون و همکاران^۳، ۲۰۱۷). یکی از حوزه‌های مهم و اثرگذار در زندگی هر فرد توان تعامل اثربخش با دیگران، در زمینه‌های مختلف اجتماعی است. به عبارت دیگر شایستگی اجتماعی که به عنوان توانایی اداره مؤثر در تعاملات اجتماعی تعریف می‌شود به همبستگی با دیگران، توانایی برقراری روابط نزدیک و پاسخ به روش‌های سازگار در محیط‌های اجتماعی اشاره دارد (کار و کار^۴، ۲۰۱۷). شایستگی به آن مشخصه‌های دانش، مهارت، چارچوب‌های ذهنی، الگوهای فکری و مانند آن اطلاق می‌شود که به‌کارگیری آن‌ها چه به صورت مستقل و چه در ترکیبات مختلف، منجر به عملکرد موفقیت‌آمیز می‌شوند. شایستگی اجتماعی شامل دانش، الگوهای ذهنی و روش تفکر، الگوهای فکری، انگیزه اجتماعی، جنبه خود‌تصوری، مهارت احساس و عمل است (بویاتزیس، بویاتزیس و ریتی^۵، ۲۰۰۹).

علاوه بر الگوهای ذهنی و روش تفکر، قابلیت‌های شخصی در تعاملات و مفاهیم اجتماعی از دیگر حوزه‌های تأثیرپذیر از سبک‌های فرزندپروری والدین می‌باشد. قضاوتی که هر فرد قابلیت‌های شخصی در تعاملات و مفاهیم اجتماعی دارد و به وسیله آن نتایج تعاملات اجتماعی را کنترل می‌کند خودکارآمدی اجتماعی نام دارد (فولادچنگ، ۱۳۹۳). خودکارآمدی اجتماعی یک باور پایه و یا توانایی فرد در کنترل موقعیت‌های اجتماعی می‌باشد که منجر به نگرش خوش‌بینانه و رفتار مثبت می‌شود، که هر دو به اثربخشی در موقعیت‌های اجتماعی کمک می‌کند. کسانی که در این ساختار باور کمی دارند، به عبارت دیگر، به عدم توانایی‌شان در تعاملات اجتماعی پیشرفته باور دارند، سطح واقعی خود از شایستگی اجتماعی و یا آگاهی از رفتار مناسب اجتماعی را در نظر نمی‌گیرند (باندورا^۶، ۲۰۱۰).

¹ Bowlby

² Mize & Pettit

³ Gregson, K. D., et al

⁴ Kar, N., & Kar, B.

⁵ Boyatzis, R., Boyatzis, R. E., & Ratti, F.

⁶ Bandura, A.

ارتباط والدین و فرزندان از جمله موارد مهمی است که سالها نظر صاحب نظران و متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است. خانواده نخستین پایگاهی است که پیوند بین کودک و محیط اطراف او را بوجود می آورد. کودک در خانواده نیاز های اولیه را درباره جهان فرا می گیرد، از لحاظ جسمی و ذهنی رشد می یابد، شیوه ی سخن گفتن را می آموزد، هنجارهای اساسی رفتار را یاد می گیرد و سرانجام نگرشها، اخلاق و رو حیاتش شکل می گیرد و به عبارتی اجتماعی می شود. هر خانواده شدت خاصی را در تربیت فردی و اجتماعی فرزندان خویش بکار می گیرد این شیوه ها که شیوه های فرزندپروری نامیده می شود اثر طولانی بر رفتار، عملکرد، انتظارات و در نهایت بر شخصیت فرزندان در آینده دارند روتراف، کُنی و آن^۱ (۲۰۰۹). بی گمان حصول به شایستگی و خودکارآمدی بالا در سطوح اجتماعی میسر نخواهد شد جز اینکه کودک در یک محیط، این عاطفی گری و محبت مادرانه و پدرانه را بچشد و ارتباط عاطفی مناسبی با والدین خود برقرار نماید از این طریق زمینه را برای شکل گیری هویت مناسب و سازگاری اجتماعی مثبت و سازنده آماده نماید. با توجه به توضیحات بالا، در این تحقیق پژوهشگر می خواهد به این سوال پاسخ دهد که آیا کارکردهای اجتماعی و شیوه های فرزندپروری در شایستگی اجتماعی دانش آموزان نقش دارد یا خیر؟

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی، از نوع پس رویدادی و از لحاظ شیوه گردآوری داده ها از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را دانش آموزان پسر کلاس های چهارم و پنجم مقطع دبستان مدارس منطقه ۶ تهران به تعداد ۸۱۰ نفر تشکیل دادند که با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای و جدول مورگان ۲۴۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. به منظور گردآوری داده های پژوهش از پرسشنامه سبک های فرزندپروری والدین بامریند (۱۹۷۲)، مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز و مقیاس شایستگی اجتماعی توسط کوهن و رومن استفاده شد که در ادامه در مورد آن ها توضیح داده شد.

الف: پرسشنامه سبک های فرزندپروری والدین

پرسشنامه شیوه های فرزندپروری توسط باومریند (۱۹۷۲؛ به نقل از گنجی، رهنمای نمین و پاشاشریفی، ۱۳۹۳) ساخته شده و شامل ۳۰ جمله است که ۱۰ جمله آن به شیوه سهل گیرانه و ۱۰ جمله به شیوه مستبدانه و ۱۰ جمله به شیوه مقتدرانه مربوط می شود. شیوه نمره گذاری از ۵ تا ۱ بوده و با جمع نمرات مربوط به هر شیوه سه نمره مجزا به دست می آید و نمره مربوط به هر شیوه که بیشتر باشد شیوه فرزند پروری در نظر گرفته می شود. روایی صوری آن تایید شد و پایایی آن را با روش بازآزمایی برای شیوه سهلگیرانه ۰/۶۹، مستبدانه ۰/۷۷، و برای شیوه مقتدرانه ۰/۷۳ به دست آورده اند. در پژوهش جعفری آذر (۱۳۹۵) روایی و پایایی پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت. در روایی همزمان ضریب همبستگی بین میانگین ۲۹ سوال اول و با سوال ۳۰ مقدار ۰/۸۱ به دست آمد و در بررسی روایی محتوایی ضریب روایی کل سوال های پرسشنامه شیوه های فرزندپروری ۰/۸۶ محاسبه شد. برای بررسی پایایی آزمون از روش همسانی درونی با استفاده از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب آلفای برای شیوه سهلگیرانه ۰/۷۰، مستبدانه ۰/۷۶، و برای شیوه مقتدرانه ۰/۸۳ به دست آمده است

ب: مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز

جهت بررسی این سازه از مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز^۲ (۲۰۰۰) بهره گرفته شد. این ابزار از ۲۵ گویه تشکیل شده است که میزان اعتماد فرد به خودش را در موقعیت های اجتماعی گوناگون در یک طیف پنج درجه ای اندازه

^۱ Rothrauff, T. C. Cooney, T. M& An, J. S

^۲ Betz

می‌گیرد و پاسخ به گویه‌ها از یک (اصلاً به خودم اعتماد ندارم) تا پنج (کاملاً به خودم اعتماد دارم) جای می‌گیرند. مثلاً یکی از این موقعیت‌ها بدین شکل است: «بیان عقاید در بین افرادی که در خصوص موضوع مورد علاقه‌ام بحث می‌کنند». البته لازم به ذکر است که در پژوهش زارع (۱۳۹۳) سه گویه به دلیل عدم تطابق فرهنگی حذف گردید. این گویه‌ها مربوط به گذاشتن قرار با جنس مقابل و شرکت در مهمانی رقص بودند. از این رو حداقل نمره می‌تواند در این مقیاس ۲۲ و حداکثر آن ۱۱۰ باشد. اسمیت و بتز (۲۰۰۰) پایایی ابزار را با اجرا بر روی ۳۵۴ دانشجوی کارشناسی (۹۰ پسر و ۲۶۴ دختر) به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) برابر با ۰/۹۴ و به روش بازآزمایی با فاصله سه هفته‌ای ۰/۸۲ گزارش نموده‌اند (۰/۸۶ برای پسران و ۰/۸۰ برای دختران). روایی سازه این ابزار نیز توسط سازندگان آن به روش همگرا و واگرا از طریق همبستگی با مقیاس‌های اعتماد اجتماعی^۱ و کمرویی مطلوب گزارش گردیده است. زارع نیز پایایی این مقیاس را ۰/۸۹ و روایی سازه را از طریق تحلیل عاملی تاییدی با تایید ساختار نظری مفروضه به دست آورد.

ج: مقیاس شایستگی اجتماعی توسط کوهن و رسمن

مقیاس شایستگی اجتماعی توسط کوهن و رسمن (۱۹۷۲) به دو صورت فرم ۷۳ گزینه‌ای و ۶۴ گزینه‌ای ساخته شد و توسط موراج (۱۹۸۵) به منظور استفاده دانش آموزان دبستانی هنجاریابی شد و گویه‌های آن به ۴۴ سوال کاهش یافت. مقیاس شایستگی اجتماعی سطح کارکردهای هیجانی - اجتماعی کودک را در مدرسه بررسی می‌کند که معلم با توجه به تعامل کودک با همسالان و بزرگسالان و چگونگی استفاده کودک از محیط کلاسی برای یادگیری، آن را تکمیل می‌کند. این مقیاس دو خرده مقیاس را در بر می‌گیرد که شامل: ه مکاری - تسلیم در مقابل خشم - مخالفت و تمایل - مشارکت در مقابل سردی - کناره‌گیری می‌باشد. پس از جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل رگرسیون چندمتغیری و از طریق نرم‌افزار Spss-۷۲۵ انجام شد.

یافته‌ها

بر اساس نتایج به دست آمده جدول خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری قادر است ۳۲٪ از تغییرات در شایستگی اجتماعی را تبیین نماید. همچنین مولفه‌های خودکارآمدی اجتماعی و شیوه‌های فرزندپروری تبیین‌کننده‌های معناداری برای پیش‌بینی شایستگی اجتماعی کودکان هستند ($F = 27.854$ و $Sig < 0.05$) ضریب بتا به دست آمده نشان داد ابعاد فرزندپروری استبدادی، فرزند پروری مقتدرانه و خودکارآمدی به ترتیب -0.24 ، 0.12 و 0.348 قادر به پیش‌بینی متغیر شایستگی اجتماعی هستند.

جدول ۱ یافته‌های تحقیق

Sig	t	Beta	Sig	F	R ²
.000	11.133				ثابت
.001	3.053	-.240			فرزندپروری استبدادی
.060	1.890	.121	.001	27.854	.322
					فرزند پروری

¹ Social confidence

مقتدرانه		
.154	-1.429	-.078
فرزندپروری سهل-گیرانه		
.000	5.620	.348
خودکارآمدی		

بحث و نتیجه گیری

این یافته ها با مطالعات سایر گروه های مطالعاتی مطابقت دارد که نشان می دهد والدین با سطح بالاتری از حمایت اجتماعی در سطوح بالاتری از رفتارهای مثبت فرزندپروری ارائه می دهند. یافته های کبالو و مل لوید^۱ (۲۰۰۲) نشان می دهد که حمایت اجتماعی درک شده باعث افزایش شایستگی های اجتماعی شده است و در یافته هایی همسو با این نتایج عبادی و حسینی (۱۳۹۴) بیان کردند که ارزش های فردی در شایستگی اجتماعی پرستاران موثر می باشد. نتایج پژوهش های سید صالحی و یونسی (۱۳۹۴) تمنائی فر و منصوری نیک (۱۳۹۳) نشان داد بین ابعاد حمایت اجتماعی، حمایت خانواده و حمایت دیگران، اثر مثبت و مستقیمی بر باورهای خودکارآمدی دانشجویان دارد و باورهای خودکارآمدیبر شایستگی های اجتماعی آن ها تاثیر می گذارد.

پیوندهای اجتماعی به طور گسترده ای به عنوان ضرورتی برای عملکرد روان شناختی سالم و سلامت عمومی دانش آموزان است. محققان بسیاری دریافته اند که شایستگی های اجتماعی می تواند استرس را کاهش دهد با بهبود شرایط فرد را برای مواجهه با شرایط استرس زا مقاوم تر می سازد (تیلور و همکاران^۲، ۲۰۱۵). از عوامل موثر بر شایستگی های کودکان رفتارهای فرزندپروری خانواده است زیرا رفتارهای والدین می تواند در شکل دهی آن نقش داشته باشد (لیدی، گورا و تورا^۳، ۲۰۱۲؛ لوکا و پرلو^۴، ۲۰۰۴).

بامریند (۱۹۶۷) بیان می کند که کودکانی که در سنین بیش از مدرسه در محیط های فرزندپروری اقتدارگرایانه تربیت می شوند، رشد مهارت های اجتماعی، تنظیم عواطف و اعتماد بنفس بهتری را در ارتباط با توان تسلط یابی در وظایف نشان می دهند. والدین مستبد کودکان مضطرب، منزوی و ناشادی تربیت می کنند که عکس العمل های ضعیفی به ناکامی نشان می دهند. اما با این حال این کودکان در مقایسه با فرزندان والدین آزادگذار و مقتدر در مدرسه عملکرد خوبی دارند و به احتمال کمتری در رفتارهای ضداجتماعی درگیر می شوند. کودکانی که در سنین پیش از مدرسه تحت تربیت آزادگذارانه قرار دارند، مهارت های اجتماعی و تنظیم عواطف ضعیف و مقاومت اتدکی در برابر چالش های زندگی نشان می دهند. بامریند و بلاک (۲۰۰۰) نشان دادند که کودکان و نوجوانانی که با آنان به شیوه تربیتی دموکراتیک رفتار می شود از لحاظ اجتماعی مسئول تر هستند، مستقلند و نسبت به همتایان دارای صلاحیت می باشند.

نتایج مداحی و همکاران (۱۳۹۰) نشان داد در بین سه خرده مقیاس شیوه های فرزندپروری، تسلط آموزی پیش بینی کننده قوی تری برای رفتار سازشی است. زیرا تغییری به اندازه یک انحراف معیار در متغیر تسلط آموزی موجب تغییر در رفتار سازشی شد. نتایج لامبورن و همکاران (۲۰۱۲) نشان داد کودکان والدین سهل گیر نسبت به کودکان والدین مقتدر

¹ Ceballo, R., & McLoyd, V. C.

² Taylor, Z. E., et al

³ Leidy, M. S., Guerra, N. G., & Toro, R. I.

⁴ Loukas, A., & Prelow, H. M.

سازگاری روان شناختی کمتری نشان می دهند. نوجوانان والدین سهل گیر عزت نفس بالایی دارند ولی در عین حال درجه بالایی از سوء مصرف دارو و خلاف های رفتاری را در مدرسه نشان می دهند به علاوه رفتارهای خلاف آنها در دبیرستان افزایش می یابد. همچنین شیوه های فرزندپروری سهل گیرانه با بزهکاری و پرخاشگری فرزندان به دلیل فقدان نظارت و اهمال کاری والدین ارتباط دارد.

باید توجه داشت که داشتن انتظارات متناسب با توانایی های فرزندان همراه با حد معقولی از محبت موجب افزایش پشتکار و خود کارایی فرزندان می شود در صورتی که وجود اقتدار غیر منطقی که بر اساس میل والدین به تسلط بر فرزند باشد به احساس طرد شدگی، پرخاشگری و در نهایت افسردگی و اضطراب منجر می شود بر اساس پژوهش ها فرزند پروری مثبت با رشد عاطفی کودکان رابطه دارد که این رشد شامل درگیری در فعالیت های عاطفی است که که پرورش دهنده رشد اجتماعی کودکان است و همچنین خود مختاری که که به کودک کمک می کند تا اهداف خویش را در گام های قابل دسترسی دنبال و به کشف راه های جدید و انتخاب دست بزند. رفتارهای مثبت والدین، این باور را در کودک پرورش می دهد که وی موجودی ارزشمند است و در زمان مشکلات می تواند روی حمایت والدین خویش حساب کند. والدینی که از سبک فرزند پروری مستبد استفاده می کنند با احتمال بیشتری موجب بروز مشکلات درون سازی در کودک می گردند. در تبیین این یافته ها باید گفت سبک اقتدارگرایانه را می توان فراهم کردن یک شیوه تربیت روشن و جدی دانست که با گرمی، استدلال، انعطاف پذیری و گفت و شنود کلامی مشخص می شود. والدین اقتدارگرا حد و مرزهایی را مشخص می کنند و بر اعمال فرزندان نظارت دارند اما در عین حال روابط کلامی خوبی با بچه ها برقرار می کنند و والدین برای رسیدن به اهداف تربیتی خود از استدلال بهره می برد اما رفتار خود را صرفاً بر اساس خواسته های کودک تنظیم نمی کند. این روش باعث افزایش مسئولیت پذیری، استقلال، شایستگی اجتماعی و اعتماد بنفس در کودکان می شود که اختلال های هیجانی مانند اضطراب و افسردگی کمتر در میان آنان بروز می یابد.

والدینی که شیوه استبدادی را در پیش می گیرند، بسیار کنترل کننده هستند و از کودکان انتظار اطاعت بی چون و چرا دارند. این سبک با کناره گیری و عدم دلبستگی والدین به کودک، فقدان گرمی در روابط و استفاده والدین از تنبیه برای کنترل فقدان گرمی در روابط و استفاده والدین از تنبیه برای کنترل فقدان گرمی در روابط و استفاده والدین از تنبیه برای کنترل رفتار کودک مشخص می شود. به گفته بامریند (۱۹۶۷) والد سعی دارد با استانداردهایی کاملاً انتزاعی نگرش و رفتار کودک را تحت کنترل درآورد. در این سبک تعاملی یک طرفه بین والد و کودک وجود دارد طوری که والد به عنوان راهنمایی محسوب می شود که کاملاً نگرش ها و رفتارهای کودک را تعیین می کند و اصلاً تحت تأثیر کودک قرار نمی گیرد. والد مستبد استقلال کودک را محدود می کند تا اطاعت همه جانبه و کامل او را کسب کند. والدین دارای سبک آزادگزارانه انتظار و خواسته های بسیار کمی از کودک خود دارند و این باور را دارند کودک خود می تواند هدایت گر رفتارهای خویش باشد. این والدین از حداقل تنبیه برای کودک استفاده می کنند. این والدین ممکن است بسیار گرم و پذیرا یا سهل انگار و سر به هوا باشند بنابراین انتظار می رود در سبک فرزندپروری استبدادی کودک به دلیل عدم باور به حمایت والدین از اعتماد به نفس و عزت نفس کمتری برخوردار باشد که می تواند منجر به احساس اضطراب در وی گردد.

در پژوهش حاضر اگرچه در جهت عینیت، دقت و صحت آن تلاش فراوانی به عمل آمد؛ اما همانند سایر پژوهش ها محدودیت هایی نیز وجود داشت، که عدم آشنایی بخش قابل توجهی از پاسخگویان با فرهنگ پژوهش در علوم انسانی و عدم امکان ارزیابی پایایی ابزارهای سنجش از طریق روش بازآزمایی به دلیل عدم امکان دسترسی مجدد به نمونه آماری از مهمترین محدودیت های پژوهش حاضر بود. حمایت اجتماعی ممکن است برخی از فشارها و عوامل استرس زا مربوط به

والدین را از بین ببرد و اجازه دهد تا والدین فعالانه در فرزندپروری درگیر شوند یا شبکه های پشتیبانی اجتماعی به طور بالقوه می تواند کمک های ملموس تر مانند کمک را در مورد مراقبت از کودکان و حمایت های مالی فراهم کند. بنابراین، مداخلاتی که باعث افزایش حمایت اجتماعی والدین می شود، به طور غیرمستقیم از طریق تاثیر آن بر رفتارهای والدین می تواند به نفع کودکان باشد، بنابراین می توان با اجرای برنامه های مداخله درمانی به بهبود حمایت اجتماعی در خانواده ها یاری رساند.

سپاسگزاری

از کلیه افرادی که در این پژوهش ما را یاری رساندند بی نهایت سپاسگزاریم.

منابع

- تمنائی فر، لیث و منصور نیک (۱۳۹۳) رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده با خودکارآمدی در دانش آموزان. مجله روانشناسی اجتماعی ۸(۲۸).
- جعفری، اصغر، رحمانی، هانیه، امیری مجد، مجتبی. (۱۳۹۵). پیش بینی قضاوت اخلاقی در دانش آموزان دختر مدارس ابتدایی عادی و تیزهوش بر اساس ارزش های شخصی - خانوادگی و خودپنداره. پژوهش های علوم شناختی و رفتاری، ۶(۲)
- خوبی نژاد غلامرضا، رجایی علیرضا، و محب راد تکتم (۱۳۸۶). رابطه سبک های فرزندپروری ادراک شده با احساس تنهایی نوجوانان دختر. دانش و پژوهش در روان شناسی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان (اصفهان). ۳۴(۱).
- صالحی، محمد، یونسی، جلیل (۱۳۹۴) تبیین نقش خودکارآمدی تحصیلی بر عملکرد و انگیزش تحصیلی مبتنی بر حمایت اجتماعی، خودپنداره تحصیلی و ویژگی های شخصیتی: مدل سازی معادلات ساختاری. فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی. ۷(۱۹).
- فولادچنگ محبوبه (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش تنظیم هیجان بر شادکامی و خودکارآمدی زنان سرپرست خانوار. زن و جامعه (جامعه شناسی زنان). ۳(۱).
- قنادی، فاطمه، حسین عبداللهی، محمد. (۱۳۹۳). ارتباط ادراک رفتار والدین با طرحواره های ناکارآمد اولیه. مطالعات روان شناسی بالینی، ۴(۱۶)، ۱۲۹-۱۵۱.
- گنجی، حمزه، رهنمای نمین، شریفی، و حسن پاشا. (۲۰۱۴). پیش بینی گرایش نوجوانان به اعتیاد براساس ویژگی های شخصیتی و شیوه های فرزندپروری به منظورارایه ی مدلی برای پیشگیری/اندیشه و رفتار در روان شناسی بالینی، ۹(۳۳)، ۴۷-۵۶.
- مداحی، محمدابراهیم؛ لیاقت، ریتا؛ صمدزاده، منا و مرادی، ایرج. (۱۳۹۰). بررسی تعامل رفتار سازشی و شیوه های فرزندپروری. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته خانواده درمانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- مروتی، ذکرائه، بهرامیان، حکیمه، مکتبی، غلامحسین. (۱۳۹۳). روایی، پایایی و ساختار عاملی مقیاس شایستگی اجتماعی در دانش آموزان دوره ی ابتدایی شهر اهواز. مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، ۱۰(۱۸)، ۱۸۱-۲۰۰.

- Adler, A. (2002). *The collected clinical works of Alfred Adler*(Vol. 1). Alfred Adler Institute.
- Bahramiyan, S. H., Maktabi, G., and Morovati², Z. (2014). Comparison of Emotional Intelligence, Social Competence and its Components in Student with and Without Learning Disability. *Journal of Life Science and Biomedicine*, 4(2), 138-143.
- Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action. *Englewood Cliffs, NJ*, 1986.
- Bandura, A. (1993). Perceived self-efficacy in cognitive development and functioning. *Educational psychologist*, 28(2), 117-148.
- Bandura, A. (2010). Self-efficacy. *The Corsini encyclopedia of psychology*, 1-3.
- Boyatzis, R., Boyatzis, R. E., & Ratti, F. (2009). Emotional, social and cognitive intelligence competencies distinguishing effective Italian managers and leaders in a private company and cooperatives. *Journal of Management Development*.
- Ceballo, R., & McLoyd, V. C. (2002). Social support and parenting in poor, dangerous neighborhoods. *Child development*, 73(4), 1310-1321.
- Gregson, K. D., Tu, K. M., Erath, S. A., & Pettit, G. S. (2017). Parental social coaching promotes adolescent peer acceptance across the middle school transition. *Journal of Family Psychology*, 31(6), 668.
- Kar, N., & Kar, B. (2017). Social cognition and individual effectiveness in interpersonal scenarios: A conceptual review. *J Mental Health Hum Behav*, 22, 27-34.
- Leidy, M. S., Guerra, N. G., & Toro, R. I. (2010). Positive parenting, family cohesion, and child social competence among immigrant Latino families. *Journal of Family Psychology*, 24(3), 252.
- Loukas, A., & Prelow, H. M. (2004). Externalizing and internalizing problems in low-income Latino early adolescents: Risk, resource, and protective factors. *The Journal of Early Adolescence*, 24(3), 250-273.
- Robinson, C., Mandleco, B., Olsen, SF., Hart, CH. (2011). The parenting style and dimensions Questionnaire (PSQD). *Handbook of family measurement techniques; thousand oaks: sage*. Vol.3. p: 319-321.
- Rothrauff, T. C., & Eby, L. T. (2011). Substance abuse counselors' implementation of tobacco cessation guidelines. *Journal of psychoactive drugs*, 43(1), 6-13.
- Taylor, Z. E., Conger, R. D., Robins, R. W., & Widaman, K. F. (2015). Parenting practices and perceived social support: Longitudinal relations with the social competence of Mexican-origin children. *Journal of Latina/o psychology*, 3(4), 193.

Abstract

The purpose of this study was to assess the social competence of children based on social self-efficacy variables and parenting practices. The research method is descriptive, correlation f, n. The statistical population consisted of 4th grade and 5th grade elementary school students in the 6th district of Tehran, 810 people and a sample of 240 people. For data collection, a questionnaire for parental parenting styles from Baumrind, Smith's social self-efficacy scale And Betz and Social Competency Scale by Cohen and Rausmans and for analyzing Peugeh's data, multivariate regression analysis and SPSS-22 software. The results showed that there is a positive and significant relationship between social competence and self-efficacy and coping style with children's social competence. The authoritative style has a negative and significant relationship with social competence of children. But the permissive style did not have a significant relationship with the social competence of children.

Key words: Social competence of children, social self-efficacy, parenting practice